

er, hvad skal vi sige, regelrette, og hvor almindelige private borgere ikke får lov til det samme som det offentlige, altså kommunerne og amterne.

På side 3 i bemærkningerne kan man læse, at Evan Jensen, som er formand for Kommunernes Landsforening, og Thorkild Simonsen, som er borgmester i Århus, har haft en artikel i Berlingske Tidende, hvor de siger, at den nuværende miljø- og energiminister har stået i spidsen for opbygningen af et bureaukрати, der ikke har set sin lige i dansk planlægningshistorie, og det er vi enige med de to borgmestre i. Noget af det, der kunne hjælpe, var nok, hvis vi fik nedlagt Skov- og Naturstyrelsen, som vi selv har fremsat forslag om, for det ville medføre en enklere forvaltning. Og så kunne vi lige tage amterne med, for så ville tingene komme ud til borgerne, ud til kommunerne, og vi ville springe en masse bureaukрати over.

Vi ved jo, at tingene godt kan gøres ret enkelt og ret hurtigt, når regeringen vil, det så vi f.eks. med flygtningelandsbyerne. Når det er udlændinge, der kommer hertil og vil bo et sted, springer man bureaukratiet over, og så bygger man bare huse uden offentlig høring, uden zonetilladelse osv. Så kan det altså godt lade sig gøre. Men hvis det er danskere, der ønsker at opføre en lille hytte, skal de igennem hele bureaukratiet.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Et forslag, hvorefter Folketinget opfordrer regeringen til at iværksætte et regelforenklingsarbejde på miljø- og naturområdet med henblik på at gøre miljø- og naturlovgivningen klar, logisk og systematisk, kan man jo næsten ikke stemme imod. Men hvordan er det, hvis man kigger på, hvad det egentlig er for ting, der peges på i forslaget? Det første er – og jeg citerer fra bemærkningerne:

»Forslagsstillerne tager afstand fra de mange bemyndigelser, der gives til miljømyndighederne. De er ofte meget vidtgående og åbner for en meget varierende retshåndhævelse«.

Det vil jeg gerne give forslagsstillerne ret i. Det samme problem behandler vi i et andet beslutningsforslag her i Folketinget, hvor Enhedslisten og jeg selv har givet til kende, at vi ønsker, at retsplejelovens bestemmelser skal være gældende i forbindelse med al myndighedsudøvelse. Vi mener, der skal være samme retssikkerhed for miljøsyndere som for andre, der bryder loven, og det arbejder vi gerne sam-

men med fru Birthe Rønn Hornbech om. Det har sådan set ikke noget med forenkling at gøre, vil jeg sige. Det er et spørgsmål om at få al myndighedsudøvelse underlagt retsplejelovens retssikkerhedsbestemmelser, og det bliver det hele jo desværre ikke mere enkelt af. At løse det problem fører ikke til regelforenkling, men måske til noget mere lovgivning, end vi har i dag.

På naturområdet er der også behov for regelforenkling. Der er f.eks. store problemer for befolkningen med at forstå naturbeskyttelseslovens § 3. Det, jeg tænker på, er bl.a. Tøndermarsken og det forhold, at man ikke må pløje sine marker op, hvis de har været udlagt som græsning i 7 år, for så regnes de som græsmark.

Her vil jeg gerne gentage, at det store problem med fredningen af Tøndermarsken, som Venstre nævner hver eneste gang, sådan set er den private ejendomsret. Det, man skulle have gjort dengang, var, at man skulle have købt jorden, fordi man ikke får andet end bøvl, når man begynder at lave retningslinjer for brugen af den. Der kommer utrolig megen tolkning og meget bureaukрати, hvis man vil gennemføre fredningen, det bliver aldrig smidigt, og det kommer stort set til at koste det offentlige lige så meget, som hvis man havde købt jorden i sin tid. Jeg mener ikke, der er sket en forenkling her. Det er et problem, når den private ejendomsret støder sammen med en fredning, og her mener jeg, man skal gøre det på den måde, at det offentlige skal overtage jorden og forpagte den ud igen.

Jeg har også et andet eksempel. Overalt i landet findes der mennesker, som må sande, at de ikke længere kan bruge deres landbrugsjord, som de plejede at gøre. Her er der igen lidt af et problem, nemlig konflikten mellem den private ejendomsret og samfundets almene interesser, f.eks. miljøbeskyttelse. Man må ikke sprøjte, man må ikke gøre andre ting, der skal være sprøjtefri zoner osv. Det sker for at sikre almenvellets interesser, men det er klart, at det opfattes som en uretfærdighed over for den enkelte, og det gør det først og fremmest, fordi man aldrig skulle være gået over til privat ejendomsret til jorden.

Det er ikke nogen forenkling, der kan løse det problem. Den eneste løsning er faktisk i den sidste ende, som vi også har peget på, overgang til jordrentebud, for så har vi ikke den konflikt. Men man kan ikke forenklesig ud af en interessekonflikt.